

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/204/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230294
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5112230294.36

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman v právnom spore žalobkyne: A. B. C., D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX/XXX, XXX XX G. – C. H., štátna občianka SR, proti žalovanému: B. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. G. XX, XXX XX G., štátny občan SR, právne zastúpený: JUDr. Marta Wertlenová, advokátka so sídlom Predmestská 8537/2 B, 010 01 Žilina, IČO: 35 657 073, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, takto

rozhodol:

I. Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného, zaniknuté rozsudkom Okresného súdu Žilina o rozvode manželstva sp. zn. 2C/94/2011-41 zo dňa 14.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2012, nasledovne:

Do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalobcu, každému v podiele 1-ica k celku, súd prikazuje nehnuteľnosti:

- rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parcele KN – C č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres G., katastrálne územie C. H.,
- pozemok parcela KN – C J. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres G., katastrálne územie C. H.,
- pozemok parcela KN – C č. XXXX/X – orná pôda vo výmere 2275 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres Žilina, katastrálne územie C. H..

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi na vyporiadanie hodnoty podielu na bezpodielovom spoluvlastníctve peňažnú náhradu v sume 18.022,17 Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi z titulu refundačného nároku vzniknutého po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov peňažnú náhradu v sume 20.581,06 Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 04.09.2012 domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej tak, že prikáže do výlučného vlastníctva žalobkyne rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parcele KN – C č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres G., katastrálne územie C. H., pozemok parcela KN – C č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na

LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres Žilina, katastrálne územie C. H., v celkovej hodnote 15 000 eur, ďalej v žalobe označené hnutelné veci, do výlučného vlastníctva žalovaného prikáže v žalobe označené hnutelné veci, ako aj prostriedky na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 33 000 eur. Žalobkyňa ďalej preberie záväzok v K. K. vo výške 51 135,94 eur a vyplatí titulom vyrovnania vyporiadania zaniknutého BSM žalovanému istinu 32 332,03 eur a to do 365 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V podanej žalobe žalobkyňa uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.,k. 2C/94/2011 zo dňa 14.5.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2012 a vykonateľnosť dňa 16.6.2012, bolo manželstvo sporových strán rozvedené

2. Žalovaný sa písomne vyjadril k žalobe (č. I. 35 spisu), keď nesúhlasil s navrhovaným spôsobom vyporiadania. Žalovaný v podanom vyjadrení nesúhlasil s žalobkyňou uvedenou hodnotou nehnuteľností a navrhol nariadenie znaleckého dokazovania na ohodnotenie nehnuteľností označených v žalobe. Rozšíril označenie vecí, ktoré majú byť predmetom vyporiadania o hnutelné veci. Zároveň má za to, že do BSM strán patrí všeobecná cena advokátskej kancelárie žalobkyne vrátane hnutelných vecí, a to zariadenia kancelárie, osobného motorového vozidla zn. AUDI A4. Do pasív navrhol zaradiť hypotekárny úver v K. K., I., ktorý ku dňu 10.07.2012 predstavoval sumu 51 688,70 eur. Má za to, že do BSM nepatrí účet odporcu c. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý účet mal odporca ešte pred uzatvorením manželstva so žalobkyňou. Žalovaný ďalej súhlasil, aby bolo BSM strán vyporiadané tak, že aktíva tvoriace BSM budú prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalobkyňa bude uložená povinnosť zaplatiť žalovanému vyporiadací podiel vyčíslený po znaleckom dokazovaní. Nesúhlasí s lehotou na vyplatenie vyporiadacieho podielu 365 dní.

3. Súd vo veci vykonal znalecké dokazovanie na ocenenie hodnoty nehnuteľností, ktorých vyporiadanie je predmetom konania (č. I. 137 spisu).

4. Vo veci bolo nariadené pojednávanie a to dňa 21.07.2016 (č. I. 194 spisu), 24.10.2016 (č. I. 292 spisu), 16.11.2017 (č. I. 508 spisu), 08.03.2018 (č. I. 580 spisu), 26.03.2018 (č. I. 599 spisu), keď na pojednávaní konanom dňa 16.11.2017 strany zhodne navrhli, že hnutelné veci zostanú vo vlastníctve tej strany, ktorá danú hnutelnú vec užíva a teda súd nebude rozhodovať o vyporiadaní hnutelných vecí oproti pôvodne uskutočneným vyjadreniam strán v konaní.

5. Tunajší súd vo veci vyhlásil dňa 26.03.2018 rozsudok, č. k. 2C/204/2012-602, ktorý bol na základe podaného odvolania oboch strán zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline dňa 30.05.2019, č. k. 7Co/300/2018-696 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline vytýkal tunajšiemu súdu predovšetkým nevykonanie navrhnutých dôkazov na zistenie účtov žalovaného, ako aj nezahrnutie peňažných prostriedkov na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX do predmetu vyporiadania. Krajský súd v Žiline ďalej nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že predmetom vyporiadania nemá byť advokátska kancelária žalobkyne a s tým súvisiace nevykonanie navrhovaného ohodnotenia všeobecnej ceny advokátskej kancelárie žalobkyne ku dňu zániku BSM.

6. Súd po vrátení veci odvolacím súdom vykonal pojednávanie dňa 14.09.2020 (č. I. 739 spisu) a nariadil znalecké dokazovanie znalcom (č. I. 801 spisu).

7. Po zmene zákonného sudcu súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 28.09.2023 (č. I. 1023 spisu), na ktorom pojednávaní určil masu BSM, ktorú bude v konaní vyporiadavať, a uskutočnil predbežné právne posúdenie. Na ďalšom pojednávaní dňa 20.10.2023, nariadenom na 10.00 hod. súd po vykonanom dokazovaní, oboznámení súdneho spisu vyhlásil rozsudok. Nariadeného pojednávania sa nezúčastnila žalobkyňa, keď telefonickým hovorom (úradný záznam na č. I. 1074 spisu) o 09.25 hod. oznámila súdu, že je chorá, nemôže sa na pojednávanie dostaviť a žiada pojednávanie odročiť. Na podporu svojho tvrdenia o neschopnosti dostaviť sa na nariadený termín pojednávania súdu nepredložila žiaden dôkaz. Súd rozhoduje o odročení pojednávania podľa § 184 CSP, na základe dôvodov uvedených v § 183 CSP, keď súd pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Súd má za to, že žalobkyňou tvrdý dôvod pre odročenie pojednávania, nebolo možné vyhodnotiť ako dôležitý. Žalobkyňa už v podaní doručenom súdu dňa 04.10.2023 (č. I. 1041 spisu) uviedla, že žiada súd o zváženie odročenia pojednávania, keď je práceneschopná. Na podporu svojho tvrdenia, keď už v tom čase mala byť práceneschopná, súdu nepredložila žiaden dôkaz. Zároveň však súd vzhľadom na stav a priebeh konania, keď aj nálezom Ústavného súdu SR vydaného v predmetnom konaní, sp. zn. IV. ÚS 367/2021-44 bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov a súdu bolo prikázané, aby konal bez zbytočných prieťahov, oznámil žalobkyni, že pokiaľ sa nemôže dostaviť na nariadený termín pojednávania, môže sa nechať v konaní, resp. na nariadenom pojednávaní zastúpiť (za situácie, kedy žalobkyňa svoju neschopnosť a nemožnosť zúčastniť sa nariadeného pojednávania súdu nepreukázala). Vo vzťahu k dôvodu odročenia pojednávania však súd zdôrazňuje, že tento súdu ani preukázaný nebol, keď však je nutné poukázať na tú skutočnosť, že nie každý „nepriaznivý“ zdravotný stav musí bez ďalšieho zakladať neschopnosť zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom vtedy, ak právny zástupca účastníka tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlniť. Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná takáto žiadosť, skúma súd z hľadiska preukázania v žiadosti tvrdenej skutočnosti. Pokiaľ táto skutočnosť nie je v čase rozhodovania súdu o žiadosti o odročenie hodnoverne preukázaná, zostáva žiadosť účastníka konania a v nej uvádzaný dôležitý dôvod iba v rovine nepodložených tvrdení (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 7. apríla 2016, sp. zn. 3 Cdo 1/2016). Súd má za to, že odročovanie pojednávania bez preukázania dôležitých dôvodov v predmetnom prípade by bolo v rozpore s čl. 17 CSP, keď súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Súd vo vzťahu ku konanému pojednávaniu ešte uvádza, že oznámenie o termíne pojednávania bolo uskutočnené riadne a včas so zachovaním 5-dňovej lehoty na prípravu pojednávania, keď termín pojednávania bol právnym zástupcom strán oznámený na predchádzajúcom pojednávaní dňa 28.09.2023, osobitne doručovaný nebol. Právna zástupkyňa žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 28.09.2023 oznámila ukončenie právneho zastúpenia (č. l. 1034), avšak v čase oznámenia termínu pojednávania riadne v konaní žalobkyňu zastupovala, a teda bol termín pojednávania účinne oznámený. Uvedené skutočnosti žalobkyňa v konaní ani nenamietala.

8. Súd po vykonanom dokazovaní oboznámením s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

9. Podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

10. Podľa ust. § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

11. Podľa ust. § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

12. Podľa ust. § 149 ods. 2 OZ, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

13. Podľa ust. § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

14. Podľa ust. 149 ods. 4 OZ, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

15. Podľa ust. § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu,

a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobný návrh na vyporiadanie BSM po rozvode manželstva bol doručený súdu dňa 04.09.2012. Manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo uzavreté 17.07.1993 a rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/94/2011, právoplatným dňa 08.06.2012 (č. I. 5 spisu). Zánikom manželstva rozvodom zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Po rozvode manželstva sa žalobkyňa so žalovaným nedohodli na vyporiadani BSM, preto žalobkyňa podala voči žalovanému žalobu na súd. Z uvedeného vyplýva, že bola zachovaná 3-ročná lehota na podanie návrhu na vyporiadanie BSM v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože sporové strany sa po rozvode manželstva nedohodli na vyporiadani majetku patriaceho do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto na základe žaloby žalobkyne muselo byť vyporiadanie realizované súdom.

17. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať majetku, ktorý podľa ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka patrilo do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Dispozícia s predmetom konania je upravená v ustanovení § 216 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Jedným z príkladov, kedy z hmotného práva vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami je i vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliada k tomu, ako sa každý z manželov staral o rodinu a k tomu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia je treba vziať na zreteľ tiež starostlivosť o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti. Z tohto ustanovenia teda vyplývajú dve fázy vyporiadania: najprv kvantitatívne, kedy je zistený rozsah a cena vyporiadavaných vecí a potom vyporiadanie kvalitatívne, kedy dochádza (spravidla) k rozdeleniu vecí medzi účastníkov, prípadne, výlučným vlastníkom vecí sa stáva jeden z manželov s povinnosťou vyporiadať finančne podiel druhého.

18. V konaní o vyporiadanie BSM súd vychádza zo skutkového opisu veci tak, ako ho vykonali strany sporu, ale nie je viazaný návrhmi strán, a to ani pokiaľ ide o rozsah spoluvlastníctva, ani pri posúdení právnej otázky, či určitý majetok patrí do nevyporiadaného BSM. V zmysle ustálenej judikatúry platí zásada, že predmet vyporiadania BSM súdom určujú strany sporu. Hmotnoprávna úprava (Občiansky zákonník) vymedzuje tiež základný rámec pre spôsob rozhodnutia súdu ako i proces dokazovania v tých súdnych konaniach, v ktorých sa má práve za pomoci autoritatívneho rozhodnutia na to povolaného orgánu štátu reagovať na stav neochoty rozvedených manželov dospieť k vyporiadaniu BSM dohodou (majúcou samozrejme pred rozhodnutím súdu prednosť). Spomenutým rámcom pre spôsob rozhodnutia je principiálna potreba zahrnutia (súdom) do výroku rozhodnutia o vyporiadani BSM všetkého, čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva a predstavuje vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu z povahy veci nevyňatú z režimu občiansko-právnych vzťahov, čo zároveň nespadá do zákonného výpočtu predmetov právnych vzťahov, nemajúcich zdieľať režim BSM a čo napokon existovalo (právne a aj fyzicky) v čase zániku BSM a existuje aj v čase rozhodovania o vyporiadani (vo vzťahu k majetku, keď tento je predmetom vyporiadania). Zásadou tu je, že aj aktíva či pasíva BSM, reprezentované buď majetkovými právami (pohľadávkami) alebo dlhmi, sa súčasťou výroku rozhodnutia o vyporiadani BSM (rozsudku alebo zmier schvaľujúceho uznesenia) môžu stať len vtedy, ak tieto tvoria súčasť vyporiadavaného BSM, ak jestvuje prinajmenšom požiadavka právnej istoty, pre ktorú sa javí nevyhnutným celkom jednoznačné určenie toho z bývalých manželov, komu by buď právo alebo záväzok voči tretej osobe mali pripadnúť.

19. Predmetom dokazovania a právneho posúdenia súdu bolo, aký majetok skutočne patrí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne predmetom znaleckého dokazovania bolo ohodnotenie tohto majetku. Strany v konaní zhodne žiadali, aby predmetom vyporiadania boli nehnuteľnosti zapísané sa na LV č. XXXX, katastrálne územie C. F., keď v tejto časti vznikol spor o hodnotu predmetných nehnuteľností. Vo vzťahu k hnutelným veciam navrhli, aby si ich nechala každá

strana podľa toho, ako ich užíva a teda aby uvedené hnutelné, pôvodne v konaní veci označené na vypořádanie, neboli predmetom vypořádania.

20. Z výpisu z LV č. XXXX pre katastrálne územie C. H. mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parcela KN – C č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres G., katastrálne územie C. H., pozemku parcela KN – C č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres Žilina, katastrálne územie C. H. a pozemku parcela KN – C č. XXXX/X – orná pôda vo výmere 2275 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec Žilina, okres G., katastrálne územie C. H., tzn. predmetné nehnuteľnosti tak, ako sú uvedené na LV č. XXXX patria do BSM. Uvedené bolo medzi stranami nesporné.

21. Za nesporné súd teda vzhľadom na vyjadrenia strán v konaní považuje, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to pokiaľ sa týka aktív patrí rodinný dom, súp. č. XXX spolu s pozemkami KN C č. XXXX/X I. L. J. XXXX/X tak, ako sú zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie C. H..

22. Ďalej medzi stranami bolo nesporné, že do BSM patria úspory na účte žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX/XXX, ktorých hodnota bola ku dňu zániku BSM vo výške 148,24 eur (č. I. 319, 320 spisu). Medzi stranami ďalej nebolo sporné, že do BSM patria úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX (uvedenú skutočnosť opakovane potvrdzoval aj žalovaný), keď žalovaný len nesúhlasil s výškou úspor na predmetnom účte, ktorá by mala byť započítaná do masy BSM (č. I. 70, 383 spisu). Rovnako strany nerozporovali, že do BSM patrí zostatok žalovaného v Tatra Sympatia DDS a.s. k zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.972 eur (č. I. 224, 251 spisu). Do BSM ďalej nesporne patria úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.215,02 eur, na ktorý poukázal odvolací súd vo svojom uznesení a ktoré skutočnosti žalovaný nerozporoval.

23. Za nesporné v priebehu trvania súdneho sporu vo vzťahu k pasívam, ktoré je potrebné v konaní zohľadniť súd považoval pôvodne označovaný zostatok na hypotekárnom úvere č. 423689487, ku dňu vyhlásenia v zostatkovej hodnote v rozsahu preplatku 103,43 eur (č. I. 1075 spisu) a uskutočnenie platieb na predmetnom hypotekárnom úvere po zániku BSM tak, ako vyplývajú z Potvrdenia banky predloženého súdu dňa 19.10.2023 (č. I. 1071 spisu) zo strany žalobkyne a ktoré žalovaný nenamietal a nerozporoval. Na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok právna zástupkyňa žalovaného v konaní namietla vypořádanie hypotekárneho úveru, keď v čase vyhlásenia rozsudku bol hypotekárny úver nesporne splatený.

24. Sporné medzi stranami bolo, či do BSM je možné zahrnúť tiež hodnotu advokátskej kancelárie žalobkyne, keď odvolací súd vyslovil jednoznačný názor, že z hľadiska všeobecnej požiadavky spravodlivého usporiadania vzťahov (aj medzi manželmi) je opodstatnené a účelu BSM zodpovedajúce, že ak sa nepodnikajúci manžel má spolupodieľať na dlhoch svojho manžela spätých s výkonom jeho povolania, má sa rovnako počas trvania manželstva spolupodieľať aj na nadobúdaní majetku spätého s podnikaním druhého manžela (č. I. 699 spisu). Súd s poukazom na viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP konštatuje, že aj hodnota advokátskej kancelárie žalobkyne patrí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

25. Medzi stranami potom bola sporná hodnota nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, ktorá hodnota bola určená znaleckým posudkom znalca B. M. N., C., č. 20/2015, vypracovaný dňa 02.11.2015 (č. I. 137 spisu), keď do znaleckého posudku nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom vypořádania zahrnul aj plot, ktorý mal byť podľa žalobkyne vyhotovený po zániku BSM. Po vykonanom dokazovaní žalovaný nenamietal vykonanie plotu po zániku BSM.

26. Medzi stranami bolo ďalej sporné, v akej výške je potrebné zarátať do masy BSM úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

27. Medzi stranami bolo ďalej sporná hodnota advokátskej kancelárie žalobkyne, ktorá hodnota bola určená znaleckým posudkom Znaleckej organizácie PBT, s.r.o. č. 120/2022 zo dňa 21.02.2022 (č. I. 801 spisu), v spojení s doplnkom č. 1 k znaleckému posudku č. 120/2022 zo dňa 03.10.2023 (č. I. 1050 spisu).

28. Súd teda konštatuje, že do masy BSM jednoznačne patria nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie C. H. (rodinný dom s.č. XXX, pozemok parc. KN C č. XXXX/X, pozemok parcela KN C č. XXXX/X), úspory na účte žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX/XXX, úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, zostatok žalovaného v Tatra Sympatia DDS, a.s. a hodnota advokátskej kancelárie žalobkyne.

29. V rámci vyporiadania BSM súd i bez návrhu musí prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený (samostatný) majetok niektorého z manželov. Na druhej strane, manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov späť do jeho výlučného vlastníctva. Tento refundačný nárok teda súd posudzuje len na návrh oprávneného subjektu (uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 488/201517). Strany v konaní navrhli, aby im bola vrátená hodnota vynaložených prostriedkov na spoločný majetok, keď po zániku BSM zo svojho platili splátky úveru k nehnuteľnostiam na č. I. 830 spisu, tzn. v konaní uskutočnili refundačný nárok, o ktorom súd rovnako rozhodoval.

30. Vo vzťahu k výroku I. rozsudku súd uvádza, že do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalobcu prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie C. H. a to každému v podiele 1-ica k celku. K tomu súd uvádza, že zmyslom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je ukončenie spoluvlastníckeho vzťahu manželov (bývalých manželov), čím sa zároveň predchádza vzniku možných sporov ohľadom spoločných majetkových vecí manželov v budúcnosti. Za tým účelom by sa teda súd rozhodujúci v konaní o vyporiadanie BSM mal snažiť rozhodovať spory tak, aby každému z manželov bola prikázaná do vlastníctva celá vec v BSM s tým, že pri vzniku disparity (nerovnosti) podielov, zaviazá toho z manželov, ktorý obdržal veci či práva vo vyššej hodnote, na výplatu druhého z manželov v peniazoch. Právna úprava výslovne neustanovuje presné kritériá pre rozhodnutie o tom, ktoré časti majetku majú v rámci vyporiadania pripadnúť tomu-ktorému manželovi. Ak v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyjdú najavo rôzne skutočnosti odôvodňujúce prikázanie veci každému z manželov, je vecou úvahy súdu, aké riešenie zvolí a ktorému z manželov konkrétnu vec z bezpodielového spoluvlastníctva prikáže. V určitých prípadoch však môže nastať situácia, keď vzhľadom na výnimočné okolnosti, nie je vhodné určitú vec v BSM prikázať len jednému z manželov, ale je potrebné predmetnú vec (spravila nehnuteľnosť) prikázať do podielového spoluvlastníctva, čím ich spoluvlastnícky vzťah neukončí, ale pretransformuje na podielové spoluvlastníctvo. Aj podľa názoru Najvyššieho súdu SR platí, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, do ktorého patrí aj rodinný domček, možno podľa okolností konkrétneho prípadu (okrem iného so zreteľom na vyjadrenie účastníkov) vyporiadať - hoci výnimočne - aj tým spôsobom, že súd prikáže rodinný domček do podielového spoluvlastníctva účastníkov (R 76/1970). V predmetnom prípade nastala situácia, kedy na základe žaloby žalobkyne podanou na tunajšom súde v roku 2012 táto žiadala, aby súd okrem iného prikázal do jej vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX. Žalobca s takýmto vyporiadanim sporných nehnuteľností pôvodne súhlasil, keď však v priebehu konania namietal prikázanie nehnuteľností do vlastníctva žalobkyne, keď mal za to, že žalobkyňa je preukázateľne nesolventná. Žalobkyňa svoju žalobcom namietanú nesolventnosť v konaní nenamietala (ani nepreukazovala svoju solventnosť), v konečnom dôsledku aj z podanej žaloby vyplýva, že žiadala o uloženie lehoty na vyplatenie žalovaného titulom vyrovnania do 365 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Nesolventnosť žalobkyne vyplýva aj z jej platobnej neschopnosti platiť hypotekárny úver k spornej nehnuteľnosti, následkom čoho bolo oznámenie veriteľa (banky Slovenská sporiteľňa, a.s.) o začatí výkonu záložného práva vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 423689487 zo dňa 24.05.2006 (č. I. 1007 spisu). Pre prípad prikázania sporných nehnuteľností do vlastníctva žalobkyne by vzhľadom na jej preukázanú a žalobkyňou nerozporovanú nesolventnosť mohla nastať situácia smerujúca k ťažkej vymožitelnosti nárokov titulom vyrovnania majetkových podielov zo strany žalovaného. Ako súd uviedol, žalovaný na základe zmienených tvrdení v priebehu konania napriek tomu, že pôvodne nemal záujem o spornú nehnuteľnosť žiadal o jej prikázanie do jeho vlastníctva, keď mal za to, že žalobkyňa by nebola schopná ho v primeranej lehote vyplatiť. Vo vzťahu k prikázaniu nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva žalovaného súd uvádza, že podľa zásady vlastnej pre konanie o BSM, ako aj podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR, má súd pri rozhodovaní o vyporiadani BSM primárne medzi účastníkov deliť nimi nadobudnuté veci a majetkové hodnoty tak, aby tzv. výplatová povinnosť bola čo najmenšia (uznesenie NSSR, sp. zn. 6 Cdo 2/2016). Žalobkyňa po zániku BSM plnila záväzok strán vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 423689487 zo dňa 24.05.2006, až do jeho úplného splatenia. Pokiaľ by potom súd prikázal žalovanému spornú

nehnutelnosť do jeho výlučného vlastníctva, jeho povinnosťou by bolo žalovanej uhradiť sumu na vyrovnanie podielov vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti (vo výške zistenej ku dňu vyhlásenia rozsudku), navyšenú o sumu, ktorú žalobkyňa uhradila zo svojho po zániku BSM, v časti jej platenia hypotekárneho úveru. Takto uskutočnené vyporiadanie by rozhodne nesmerovalo k vydaniu takého rozhodnutia, v zmysle ktorého by bola výplátová povinnosť čo najmenšia. Súd na pojednávaní dňa 28.09.2023 v rámci predbežného právneho posúdenia uviedol, aj vzhľadom na vtedy existujúci stav, kedy bolo zo strany veriteľa banky oznámené uskutočnenie dražby k spornej nehnuteľnosti, že v rámci vyporiadania môže dôjsť aj k prikázaniu spoločných nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva, s čím žalovaný súhlasil a žiadal súd, aby takýmto spôsobom rozhodol. Súd vo vzťahu k prikázaniu nehnuteľností do výlučného vlastníctva jednej zo strán uvádza, že takýto postup zvoliť nemohol aj s ohľadom na ustálenú judikatúru prax, podľa ktorej pri zisťovaní ceny vecí, ktoré tvoria predmet BSM platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktoré majú veci v čase vyporiadania BSM (ZSP 25/98 č.3), pri zisťovaní ceny nehnuteľností, ktorá tvorí predmet BSM, treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa BSM vyporiadava (ZSP 3/01 str. 50), keď však strany v konaní nenavrhli znalecké dokazovanie za účelom zistenia hodnoty nehnuteľnosti v čase vyporiadania BSM. Súd v konaní síce už raz vo vzťahu k hodnote nehnuteľnosti nariadil znalecké dokazovanie, ktorý znalecký posudok bol však vypracovaný znalcom dňa 02.11.2015 (č. I. 137 spisu). Žalovaný v konaní pôvodne síce navrhol doplnenie znaleckého posudku, avšak nesplnil povinnosť uloženú uznesením na č. I. 943 spisu, nezložil zálohu na trovy a zároveň súdu oznámil, že ani nebude navrhovať znalecké dokazovanie vzhľadom na konanie dražby veriteľa, Slovenskej sporiteľne, a.s. (zrejme z úradného záznamu na č. I. 994 ako aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 28.09.2023). Na pojednávaní dňa 28.09.2023 právna zástupkyňa žalovaného ďalej uviedla, že v konaní by bolo možné použiť znalecký posudok, ktorý by mal byť vypracovaný pre účely dražby veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s.. Žalovaný však súdu takýto dôkaz nedoručil, neoznámil súdu, že by takýmto dôkazom Slovenská sporiteľňa, a.s. disponovala, resp. či požiadala o vyhotovenie znaleckého posudku pre účely dražby. Na rozdiel od predchádzajúceho procesného predpisu (Občianskeho súdneho poriadku), ktorý umožňoval súdu vykonať aj dôkazy, ktoré nenavrhli ani neoznámili účastníci konania, ak bolo ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (hoci len výnimočne; § 120 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súčasný procesný predpis umožňuje v sporových veciach vykonávanie dôkazov bez návrhu strán, len ak ide o spory s ochranou slabšej strany (pričom prejednávacia vec takýmto sporom nie je). V bežných sporových veciach môže súd bez návrhu vykonať len dôkazy vyplývajúce z verejných registrov a zoznamov, dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva (§ 185 CSP). Žiadne ďalšie dôkazy súd nemôže vykonať bez návrhu. Potom dokazovanie k hodnote majetku, ktorý má byť v konaní vyporiadaný teda zaťažuje výlučne strany konania, k tejto otázke už nemôže súd vykonať dôkaz bez návrhu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd ustálil, že v predmetnom konaní bolo odôvodnené vo vzťahu k vyporiadavaným nehnuteľnostiam rozhodnúť, tak, že súd prikáže sporné nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva oboch strán sporu. Súd má po zmene zákonného sudcu zato, že predložovanie konania začatého v roku 2012 by bolo v rozpore s čl.17 CSP. Súd ešte k vyššie zmienenému dopíňa, že rozhodnutie vo výroku I. by mohlo viesť k rozširovaniu sporov medzi stranami v konaní, keď podielové spoluvlastníctvo medzi manželmi (bývalými manželmi), ktoré takto vznikne, bude musieť byť vyporiadané v rámci ďalšieho konania nasledujúceho po konaní o vyporiadanie BSM. Proti tejto argumentácii však stojí záver, že pri vyporiadaní BSM totiž, na rozdiel od zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, nemá súd pri rozhodovaní alternatívu, ktorou je nariadenie predaja veci. V prípade podielového spoluvlastníctva však môže súd v prípade, ak vyporiadavanú vec v podielovom spoluvlastníctve nikto zo spoluvlastníkov nechce a zároveň táto vec nie je deliteľná, nariadiť predaj takejto veci a rozdelenie výťažku medzi spoluvlastníkov. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1399/2004 zo dňa 20.10.2004, spoločné imanie manželov (v SR ako bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, pozn. autora) nie je možné vyporiadať nariadením predaja veci v spoločnom imaní (BSM, pozn. autora) a rozdelením výťažku.

31. Vo vzťahu k výroku II. rozsudku súd uvádza, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni peňažnú náhradu v sume 18.022,17 Eur. K uvedenému záveru súd dospel s poukazom na zostatky na účtoch žalobkyne a žalovaného, keď nesporným tak, ako súd už uviedol vyššie v texte bolo, že žalobkyni ku dňu zániku BSM zostala na účte č. 2612319927/100 suma 148,24 eur. Žalovaný ku dňu zániku BSM mal zostatok Tatra Sympatia DDS a.s. k zmluve č. XXXXXXXXXX vo výške 1.972 eur, úspory na účte č. XXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.215,02 eur. V predmetnej časti boli skutkové tvrdenia strán nesporné. Do vyporiadania v predmetnej časti bolo potrebné však aj podľa právneho názoru Krajského súdu v Žiline

zahrnúť medzi stranami spornú hodnotu advokátskej kancelárie žalobkyne a výšku zostatku žalovaného na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

32. Vo vzťahu k hodnote advokátskej kancelárie žalobkyne súd uvádza, že zo znaleckého posudku č. 120/2022 (č. l. 801 a násl.) spisu vyplýva, že hodnota advokátskej kancelárie ku dňu zániku BSM predstavovala sumu 24.132,74 eur. Žalobkyňa namietala znalcom stanovenú hodnotu, keď súdu predložila dôkazy o splátkach uskutočnených vo vzťahu k splateniu dopravných prostriedkov (motorového vozidla), ktoré splátky uskutočnené po zániku BSM neboli zahrnuté do záväzkov advokátskej kancelárie. Na základe predložených dôkazných prostriedkov navrhla, aby súd požiadal o doplnenie znaleckého posudku alt. aby sám odpočítal sumu preukázane zaplatenú po zániku BSM. Žalovaný namietal ohodnotenie advokátskej kancelárie, keď uviedol, že podľa jeho názoru hodnota obchodných prípadov žalobkyne a vykonávanie praxe po dobu 15 rokov nebolo zahrnutá do hodnoty advokátskej kancelárie, pričom sám odhadol hodnotu na sumu 10.000 eur (č. l. 914 spisu). Na podporu svojich tvrdení o hodnote 10.000 eur (nad rámec uskutočneného znaleckého posudku) nepredložil žiaden dôkaz, súdu ani len nenavrhol vypočítať znalca s tým, aby potvrdil alebo vyvrátil žalovaným uskutočnené tvrdenia. Súd na základe žalobkyňou predložených dôkazných prostriedkov k záväzkom vo vzťahu k dopravnému prostriedku, ktorý bol v znaleckom posudku ohodnotený na sumu 20.823,46 eur (š. l. 811 spisu), v súlade s návrhom žalobkyne na doplnenie znaleckého posudku, alt. na vykonanie kontrolného znaleckého posudku, súd požiadal znalca o doplnenie znaleckého posudku, keď znalec na základe predložených dôkazov ohodnotil hodnotu advokátskej kancelárie ku dňu zániku BSM po zohľadnení záväzkov na sumu 2.402,26 eur (č. l. 1053 spisu). Žalovaný namietal nepreukázanie listín, z ktorých by bolo zrejmé, že žalobkyňa uzatvorila zmluvu o spotrebnom úvere č. UZF/12/00013. K tomu súd uvádza, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Žalobkyňa v konaní predložila Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 12/00013/ZPVP /č. l. 1042 rub a násl.), z ktorej je zrejmé, že veriteľ (ČSOB Leasing, a.s.) a dlžník (žalobkyňa ako advokátka) uzatvorili dňa 05.01.2022 Zmluvu o spotrebnom úvere č. UZF/12/00013, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebný úver na financovanie predmetu nové osobné vozidlo AUD A4 (bod 1. čl. I zmluvy). Zo zmluvy ďalej vyplýva, že dlžník sa zmluvou o spotrebnom úvere zaviazal uhradiť veriteľovi výšku úveru 20.676,52 eur s prislúšenstvom, a to v splátkach, v hodnotách a termínoch uvedených v predpise splátok. Hodnota vlastníckeho práva k financovanému predmetu je 32.676,20 eur (bod 2 čl. I zmluvy). Uvedená zmluva bola dňa 05.01.2012 podpísaná oboma zmluvnými stranami. Zo zmluvy o predaji motorového vozidla (č. l. 1044) vyplýva, že žalobkyňa ako advokátka zakúpila dňa 04.01.2022 motorové vozidlo AUDI A4 v hodnote 32.676,20 eur. Z listu „Zaslanie dokladov k zákazníkovej zmluve č. UZF/12/00013 (č. l. 1075 spisu) vyplýva, že spoločnosť ČSOB Leasing, a.s. zaslala žalobkyňi predpis splátok k zmluve o spotrebnom úvere. Z predpisu splátok k Zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/12/00013 (č. l. 1045 rub spisu) vyplýva, že žalobkyňa sa zaviazala platiť v splátkach spotrebný úver vo výške 24.257,28 eur, z ktorého hodnota 20.676,52 eur predstavuje hodnotu istiny. Predmetný predpis vystavila spoločnosť ČSOB Leasing, a.s. dňa 05.01.2012. Súd nemôže hodnotiť dôkazy izolovane a vychádzať iba z tej skutočnosti, že žalobkyňa v konaní nepredložila konkrétnu zmluvu, keď z ostatných predložených dôkazov, ktoré súd hodnotí vo vzájomnej súvislosti bolo preukázané, že žalobkyňa dňa 04.01.2012 zakúpila motorové vozidlo AUDI A4, ku ktorému financovaniu dňa 05.01.2012 uzatvorila zmluvu, na základe ktorej lízingovej spoločnosti plnila v splátkach podľa predpisu splátok zo dňa 05.01.201. Hodnota motorového vozidla, ako aj hodnota zaplatenej sumy navzájom korešponduje, keď rovnako zo Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva vyplýva uzatvorenie zmluvy k motorovému vozidlu. Súd preto vyhodnotil námietky žalovaného o nepreukázaní spotrebného úveru k motorovému vozidlu ako nedôvodné a prihliadol na doplnok znaleckému posudku č. 1, z ktorého vyplýva, že hodnota advokátskej kancelárie ku dňu zániku BSM bola vo výške 2.402,26 eur a to aj pri započítaní záväzkov, ktoré žalobkyňa v tom čase v rámci advokátskej kancelárie mala. Vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam žalovaného o potrebe navýšiť hodnotu advokátskej kancelárie s ohľadom na obchodné prípady a dobu trvania advokátskej kancelárie súd uvádza, že tieto tvrdenia vyhodnotil ako nepreukázané, keď žalovaný na ich podporu nepredložil žiadne dôkazy, pričom žalobkyňa takéto skutkové tvrdenia účinne namietala. Žalovaný nenavrhol v konaní výsluch znalca, ktorý by odôvodnil prípadné zahrnutie, alt. nezahrnutie navrhovaných skutočností do znaleckého posudku. Žalovaný ani nenavrhol kontrolné znalecké dokazovanie na preukázanie jeho tvrdení. Ako súd už uviedol, aj predmetné konanie o vyporiadaní BSM je kontradiktórne konanie a strany majú navrhnúť v konaní dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení. Navyše súd uvádza, že ani nie je možné jednoznačne a bez ďalšieho konštatovať, že žalobkyňa je riadne činná v odbore (jej zápis v zozname advokátov

bez ďalšieho nemôže predpokladať jej aktívnu činnosť), rovnako v konaní neboli overené a preukázané tvrdenia o jej obchodných prípadoch. Zároveň súd uvádza, že bez ďalšieho nie je možné konštatovať ani zvýšenie hodnoty advokátskej kancelárie vplyvom plynutia času, a to s ohľadom na početnosť advokátov v kraji. S poukazom na zmienené skutočnosti súd do výroku II. rozsudku zahrnul hodnotu advokátskej kancelárie ku dňu zániku BSM v sume 2.402,26 eur.

33. Do vyčíslenia výšky vyrovnávacieho podielu vo výroku II. rozsudku bolo potrebné započítať aj zostatkovú hodnotu na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorá hodnota bola v konaní sporná. Podľa výpisu z účtu ku dňu 08.06.2012 predstavoval zostatok na predmetnom účte sumu 3.341,98 eur (č. I. 70, 383 spisu). Ďalej z výpisu z predmetného účtu vyplýva, že žalovaný za trvania manželstva, dňa 19.12.2011 (č. I. 10 spisu) uskutočnil neobvyklú úhradu vo výške 27.500 eur. Podľa skutkových tvrdení žalovaného, bola predmetná úhrada uskutočnená z dôvodu povinnosti vrátenia pôžičky, ktorú jemu a žalobkyni mala poskytnúť matka žalovaného. Poskytnutie pôžičky žalobkyňa v konaní namietala. Žalovaný v konaní nepredložil relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení o poskytnutí pôžičky zo strany matky v hodnote 30.000 eur. Žalobkyňa v konaní naopak predložila zápisnicu o pojednávaní pred tunajším súdom zo dňa 18.01.2016, sp. zn. 9P/275/2012 (č. I. 212 a násl. spisu), z ktorej vyplýva, že matka žalovaného darovala synovi 30.000 Sk (č. I. 214 rub spisu), ktoré skutočnosti potvrdila samotná matka žalovaného. Jej zmena v postoji nebola v konaní dôvodne preukázaná, nebol preukázaný omyl v hodnote peňazí a dôvode poskytnutia peňažných prostriedkov, keď súd z tvrdení uvedených na pojednávaní dňa 18.01.2016 vyhodnotil poskytnutie peňazí zo strany matky žalovaného ako dar, ktoré následne žiadala vrátiť (ku vráteniu ktorých je potrebné splnenie predpokladov definovaných v § 630 Občianskeho zákonníka). Súd potom vzhľadom na nepreukázané tvrdenia o poskytnutí pôžičky neprihliadol na výber z účtu žalovaného uskutočnený dňa 19.12.2011, a túto sumu započítal do hodnoty zostatku ku dňu zániku BSM. Súd nepripočítaval ostatné bežné výbery, keď aj za trvania manželstva žalobkyňa a žalovaný uskutočňovali platby a výbery zo svojich účtov, na zabezpečenie svojich základných životných potrieb, či chodu domácnosti. Keď potom žalovaný dôkazné bremeno v celom zmienenom rozsahu neunesol, nepreukázal, že uvedená suma, ktorú vybral zo spoločných prostriedkov bola spotrebovaná do spoločnej domácnosti, či bola vrátená matke žalovaného na základe poskytnutej pôžičky, keď navyše výber bol zo strany žalovaného uskutočňovaný v čase, kedy už boli manželia v rozvodovom konaní. S poukazom na zmienené skutočnosti súd do výroku II. rozsudku zahrnul zostatok na účte žalovaného XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu zániku BSM v sume 30.841,98 eur (pozostávajúci zo sumy zostatku 3.341,98 eur a výberu 27.500 eur).

34. Súd má zato, že po vykonanom dokazovaní v konaní už nebolo sporné, že žalobkyňa po zániku BSM vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti vyhotovila plot, ktorý bol ohodnotený znaleckým posudkom a zahrnutý do ceny spornej nehnuteľnosti. Uvedená skutočnosť bola v konaní potvrdená aj žalovaným, ktorý na pojednávaní konanom dňa 27.07.2016 (č. I. 199 spisu) uviedol, že nerozporuje, že plot bol dokončený po zániku BSM. Žalovaný potom nerozporoval ani znalecký posudok znalca k ohodnoteniu ceny nehnuteľností, v ktorom znaleckom posudku bolo ohodnotenie aj za plot. Znalec vo svojom výsluchu na pojednávaní však uviedol, že hodnota plotu (keď plot bude hodnotiť samostatne), bude iná ako hodnota uvedená v znaleckom posudku, keď zo zápisnice z výsluchu vyplýva, že hodnota samostatného plotu predstavovala sumu 7.131,66 eur. Súd má potom zato, že takto zistená hodnota nebola zo strany žalovaného s poukazom na jeho tvrdenia rozporovaná a stala sa v tejto časti nespornou. Z výsluchu znalca (č. I. 299 spisu) potom vyplynulo, že nie je možné počítať s celou hodnotou plotu uvedenou v znaleckom posudku. S poukazom na uvedené skutočnosti súd do výroku II. rozsudku zahrnul rovnako hodnotu plotu vo výške 7.131,66 eur, ktorú sumu po zániku BSM vynaložila k spornej nehnuteľnosti žalobkyňa. Vzhľadom na skutočnosť, že plot ako príslušenstvo nehnuteľností bol prikázaný do podielového spoluvlastníctva žalobcu, pričom plot bol ohodnotený na sumu 7.131,66 eur, keď sa jedná o sumu aktív na strane žalobkyne, bolo potrebné, aby 1-icu z hodnoty plotu uhradil žalobkyni žalovaný, keď sa stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností vrátane plotu financovaného po zániku BSM žalobkyňou. Ako súd už uviedol, zo skutkových tvrdení žalovaného vyplýva nespornosť predmetného nároku. Hodnotu tohto plotu nespornú medzi stranami v sume 7.131,66 Eur započítal súd na účely výpočtu výšky vyrovnávacieho podielu (v rozsahu 1-ice).

35. Vo vzťahu k výroku II. rozsudku súd teda v súhrne uvádza, že:

a./ Aktívami ku dňu zániku BSM na strane žalobkyne boli:

1. zostatok na účte č. XXXXXXXXXXX/XXX v hodnote 148,24 eur,

2. hodnota advokátskej kancelárie v sume 2.402,26 eur.

Spolu suma 2.550,05 eur, z toho 1-ica pripadajúca na žalovaného predstavuje sumu 1.275,25 eur.

b./ Aktívami ku dňu zániku BSM na strane žalovaného boli:

3. úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 30.841,98 eur

4. zostatok žalovaného v Tatra Sympatia DDS a.s. k zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.972 eur,

5. úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.215,02 eur

6. povinnosť zaplatiť polovicu hodnoty nákladov na plot vo výške 3.565,83 eur.

Spolu suma 38. 594,83 eur, z toho 1-ica pripadajúca na žalobkyňu predstavuje sumu 19.297,42 eur.

Rozdiel medzi aktívami žalobkyne a aktívami žalovaného predstavuje sumu 18.022,17 eur (žalovaný má vyplatiť žalobkyňu sumu 19.297,42 eur, žalobkyňa má vyplatiť žalovanému sumu 1.275,25 eur, rozdiel predstavuje povinnosť žalovaného vyplatiť žalobkyňu sumu 18.022,17 eur), ktorá suma predstavuje nárok na primeranú náhradu titulom vyporiadania BSM. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného, aby žalobkyňu z titulu úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatil sumu 18.022,17 Eur.

36. Vo vzťahu k výroku III. rozsudku súd uvádza, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu z titulu refundačného nároku vzniknutého po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov peňažnú náhradu v sume 20.581,06 Eur. V rámci vyporiadania BSM súd i bez návrhu musí prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený (samostatný) majetok niektorého z manželov. Na druhej strane, manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov späť do jeho výlučného vlastníctva. Tento refundačný nárok teda súd posudzuje len na návrh oprávneného subjektu. Strany v konaní učinili refundačný nárok vo vzťahu k úhrade ich záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 423689487 zo dňa 24.05.2006 (č. I. 1007 spisu). Žalobkyňa v konaní preukázala, že po zániku BSM uhradila na hypotekárnom úvere k spoločnej nehnuteľnosti po zániku BSM sumu 43.300 eur (č. I. 1071 – 1073 spisu). Z uvedeného potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva, že žalovaný uhradil na hypotekárnom úvere k spoločnej nehnuteľnosti po zániku BSM sumu 2 138,30 eur. Právna zástupkyňa žalovaného neučinila predložený dôkaz ako ani skutkové tvrdenia o splátkach na hypotekárnom úvere spornými, preto súd považoval uskutočnené platby za nesporné. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa a žalovaný sa stali podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v podiele 1-ica, bolo potrebné na zaplatené platby, ktoré boli uplatnené titulom refundačného nároku nazerať takým spôsobom, keď každá zo strán je povinná zaplatiť druhej strane 1-icu jej zaplatenej časti. Pokiaľ potom žalobkyňa preukázateľne zaplatila na úver k spoločnej nehnuteľnosti sumu 43.300,42 eur, bolo povinnosťou žalovaného podieľať sa na predmetnom úvere v hodnote jeho polovice, t.j. v sume 21.650,21 eur. Pokiaľ žalovaný preukázateľne zaplatil na úver k spoločnej nehnuteľnosti sumu 2.138,30 eur, bolo povinnosťou žalobkyne podieľať sa na predmetnom úvere v hodnote jeho polovice, t.j. v sume 1.069,15 eur. Rozdiel medzi predmetnými sumami, t.j. povinnosťou žalovaného zaplatiť sumu 21.650,21 eur a povinnosťou žalobkyne zaplatiť sumu 1.069,15 eur, predstavuje sumu 20.581,06 eur, a teda nárok na primeranú náhradu titulom toho, čo žalobkyňa zo svojho vynahradiť na spoločný majetok. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného, aby žalobkyňu z titulu refundačného nároku zaplatil sumu 20.581,06 Eur. O povinnosti vyporiadať zaplatené splátky dlhu rozhodoval rovnako aj NS ČR, sp. zn. 22Cdo 753/2020, podľa ktorého ak dochádza v rámci vyporiadania spoločného imania manželov (pozn. súdu BSM) k vyporiadaniu dlhu, je nevyhnutné vyporiadať dlh vo výške, v akej existoval v dobe rozhodovania súdu a nie v dobe zániku spoločného imania manželov. Ak niektorý z manželov po zániku spoločného imania (BSM) hradil takýto dlh zo svojich výlučných prostriedkov, má pri vyporiadaní SJM (BSM) právo na náhradu. Táto skutočnosť sa prejaví vo výroku o povinnosti jedného z manželov zaplatiť druhému určitú čiastku na vyrovnanie ich vyporiadacích podielov.

37. Z dôkazu predloženého právnu zástupkyňou žalovaného na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vyplynulo, že zostatok na hypotekárnom úvere predstavuje sumu preplatku 103,43 eur (č. I. 1075 spisu). Podľa informácie pre klienta Výpisu z úveru preplatok bude preúčtovaný v prípade, že bol úver splácaný odpisom z účtu v banke, čo však v konaní preukázané nebolo. V ostatných prípadoch je potrebné o vyplatenie požiadať u veriteľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd vo vyporiadaní nezohľadnil

preplatok na hypotekárnom úveru vo výške 103,43 eur, keď strany môžu o jeho vydanie požiadať každý v rozsahu 1-ici. Totiž súd uvádza, že nebolo v konaní preukázané splnenie podmienky na preúčtovanie predmetného preplatku na účet žalovaného v zmysle Informácie pre klienta uvedenej vo Výpise z Úveru.

38. V zmysle § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

39. Vo vzťahu k výroku II. a výroku III. tohto rozsudku súd určil paričnú lehotu na zaplatenie súm vyporiadania 30 dní, a to s ohľadom na výšku primeranej náhrady a refundačného nároku, ktorú výšku a potreby finančného zabezpečenia tejto sumy zo strany žalobcu. považoval za odôvodnené určenie dlhšej paričnej lehoty v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

40. Súd uvádza, že po vrátení veci Krajským súdom v Žiline vykonal navrhované dokazovanie vo vzťahu k bankám pôsobiacim na území Slovenskej republiky v zmysle návrhu žalobkyne, keď v konaní nebolo preukázané, že by mal žalovaný v čase zániku BSM iný účet okrem v tomto rozhodnutí uvádzaných účtov. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania strany v konaní pred vyhlásením rozsudku neučinili.

41. Vo vzťahu k návrhu žalobkyne na vyporiadanie podielov strán v konaní s použitím § 150 Občianskeho zákonníka v časti, ktorá hovorí o možnej disparite podielov manželov na vyporiadani BSM súd uvádza, že v konaní neboli preukázané dôvody, na základe ktorých by bolo možné konštatovať rozdielnosť podielov bývalých manželov (strán v konaní) pri vyporiadani spoločných vecí a preto súd pri vyporiadani BSM vychádzal z rovnosti podielov strán v konaní.

42. Súd vo vzťahu k poskytnutému hypotekárnemu úveru k nehnuteľnosti, ktorej vyporiadanie bolo predmetom tohto konania uvádza, že zo žalovaným predloženého dôkazného prostriedku, ktorý nebol rozporovaný žalobkyňou vyplýva, že ku dňu vyhláseniu rozhodnutia bol hypotekárny úver v celom rozsahu splatený a preto nebol dôvod na jeho vyporiadanie, ktoré vyporiadanie by súd uskutočnil v širšom zmysle vyporiadania BSM. Napriek uvedenej skutočnosti má súd za to, že v konaní bolo potrebné zohľadniť platby uskutočnené po zániku BSM a to na základe stranami v konaní uskutočneného refundačného nároku. Odkazovanie strán na ďalšie konanie súd považoval v tomto smere za zbytočné navyšovanie konaní pred súdom, keď v konaní o vyporiadanie BSM súd mohol vyriešiť aj vzájomné záväzkové vzťahy medzi bývalými manželmi. Súd preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného v tom zmysle, že vzhľadom na zánik hypotekárneho úveru nie je oprávnený vykonať vyporiadanie v širšom zmysle, keď takéto vyporiadanie uskutočnil na základe návrhu strán v konaní, čo je predpokladom vyporiadania refundačného nároku v zmysle vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa ustálenej judikatúry platí, že súd môže vyporiadavať iba majetok, ktorý existoval v čase vyporiadania, zaniknutý záväzok však nie je možné stotožňovať s neexistenciou majetku v čase vyporiadania. Zároveň však predmetom vyporiadania nebol vzniknutý záväzok (z hypotekárneho úveru), ale refundačný nárok tak, ako je uvedené vyššie.

43. Súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

44. Podľa § 253 ods. 1 CSP, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

48. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, keď každá zo strán bola úspešná v rovnakom rozsahu, úspech každej zo strán bol v rozsahu 50 %, čistý úspech/neúspech v konaní potom predstavuje u oboch strán rozsah 0 %, z uvedeného dôvodu súd nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán. Vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti súd uvádza, že obe strany v konaní žiadali o prikázanie nehnuteľnosti do ich vlastníctva, keď súd potom prikázal nehnuteľnosti každému z nich, v podiele 50 %, aj z uvedeného je možné jednoznačne konštatovať 50%-ný úspech a 50%-ný neúspech. Rovnako je potom nutné nahliadať aj na ostatné nároky, ktoré súd v konaní vyporiadaval, keď každá zo strán v konaní dostala polovicu.

51. Pokiaľ právna zástupkyňa na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok žiadala súd, aby pri náhrade trov konania rozhodol nielen podľa úspechu vo veci, ale s ohľadom na otázku zavinenia, keď v konaní bol vydaný nález Ústavného súdu, kde Ústavný súd konštatoval prieťahy v konaní a žalovanému priznal finančné zadosťučinenie v sume 3.000 eur súd uvádza, že v konaní nenastala situácia, na ktorú by bolo možné aplikovať § 256 CSP (nedošlo k zastaveniu konania, ani strany neuviedli iné konkrétne trovy, ktoré by nevznikli bez činnosti druhej strany), preto nebolo možné v konaní postupovať podľa predmetného ustanovenia. Súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhoduje aj o trovách konania podľa zásady úspechu vo veci. K prieťahom vzniknutým v konaní a konštatovaným Ústavným súdom SR súd uvádza, že sťažovateľovi, t.j. žalovanému bolo priznané finančné zadosťučinenie, ktoré je povinný zaplatiť súd, keď ťarcha za spôsobené prieťahy bola na strane súdu, nie na strane žalobkyne. Zároveň však súd poukazuje na tú skutočnosť, že zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, tzn. separátnymi trovami (zbytočné trovy). Takéto trovy je potrebné oddeliť od ostatných trov konania, právna teória hovorí o separácii trov. Žalovaný v konaní nepreukázal vznik takýchto konkrétnych separátnych trov, preto súd o nich podľa § 256 ods. 2 CSP nerozhodoval (súd o konkrétnych separátnych trovách rozhoduje samostatným výrokom).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.